





ARTŪRS BĒRZIŅŠ

# SPOGULPUSĒ

PATRAKA PASAŅA



821.174-34  
Be 775

**Artūrs Bērziņš**  
**SPOGUĻPUSE**  
PATRAKA PASAKA

Apgāda vadītāja *Vija Kilbloka*  
Mākslinieks *Artūrs Bērziņš*  
Grāmatas dizaina autors *Edgars Švanks*  
Redaktore *Inguna Kļava Švanka* un *Inese Pelūde*

Apgāds Zvaigzne ABC, SIA, K. Valdemāra ielā 6,  
Rīgā, LV-1010. Red. nr. DG-634.  
Jelgavas tipogrāfija

Šis ir ar autortiesībām aizsargāts darbs. Darba reproducēšana vai jebkāda cita neatļauta izmantošana ir autortiesību pārkāpums. Par autortiesību pārkāpšanu ir paredzēta atbildība Krimināllikuma 148. pantā.

© Teksts, ilustrācijas, vāka dizains, Artūrs Bērziņš, 2023  
© Grāmatas dizains, Edgars Švanks, 2023  
© Izdevums, Apgāds Zvaigzne ABC, 2023  
ISBN 978-9934-32-266-2



## Laps(s)a

*(Šis stāsts sākas gaišā dienā, pilsētas centrā.)*

Visumā levitējošā Augšjūras pussfēra vizuļoja perlamutra mainīgumā. Saules stari, kas laužās pussfērai cauri, pārklāja metropoli ar svārstīgas gaismas vilnīšiem. Lapsa bezrūpīgi gāja pa ietvi. Pēkšņi viņa pamanīja, ka pretī nāk slavenais detektīvs Mats.

– Sveika, Lapsa jaunkundz! – Mats galanti paklanījās.


– Sveiks, Mata kungs, baidos, ka esat sajaucis mani ar kādu citu, – es taču esmu Lapsa!

Mats apmulsis pakasīja matus. *(Jā, arī Matam var būt mati.)*

– Es skaidri redzu savā priekšā Lapu...

– Tas ir kāds neizdevies joks? Jums, Mat, derētu aiziet pie acu ārsta!

– Atvainojos, bet galu galā ikdienā nodarbojos ar kriminālmeklēšanu un spēju atšķirt lapu no lapsas, – Mats aizstāvējās. – Ja neticat man, pārlicinieties pati.



Abi piegāja pie skatloga. Lapsa ieraudzīja savu atspulgu un no izbīļa gandrīz pagābja.

– Ak Dievs, – viņa izdvesa. – Esmu pazaudējusi S burtu!

– S burtu? – pārjautāja detektīvs.

– Bez S burta manī paliek tikai burti L–A–P–A.

– Tātad no jums izkrita ārā S burts un jūs no Lapsas esat pārvērtusies par Lapu...

– Tā izskatās.

– Kā tas varēja notikt?

– Pati nesaprotu... Kur un kad?

Mats rūpīgi pārlaida skatienu apkārtnē.

– Man pārredzamā attālumā nevienu S burtu neredzu. Mēģiniet atcerēties, ko šodien darījāt.

Lapsa, kas tagad bija Lapa, iegrima pārdomās.

– Visticamāk, tas notika padenes laikā, – viņa beidzot secināja.

– Kas ir padene?

– Kad kāds murmulis, kad ej šim garām, aizliek priekšā kāju un paklupina tevi.

– Cūcība.

– Cūcība gan. Stāstīšu visu pēc kārtas. Saspringtu brīvdienu nomocīta, devos uz mājām. Šķērsojot Spoguļpuses robežu, pagadījās uzsākt sarunu ar dažiem Grafiti, kuri zīmējās pa kādas blokmājas sienu. Jāsaka, Grafiti nav ar intelektu apdāvināti subjekti. Katrs dižojās ar sava radītāja iesauku un statusu ielu bandu vidē un runājot pastāvīgi iestarpināja svegeru žargonu – “hei, mazā”, “bitīt’ rasā”.



Vienubrīd mani tas aizkaitināja tiktāl, ka izteicu dažas sarkastiskas piezīmes.

– Jāatzīst, tas bija pārdroši. Ko šiem teicāt?

– Ka Grafiti saimnieku tieksme radoši izpausties, apzīmējot māju sienas, ir salīdzināma ar ielas suņu tieksmi iezīmēt savu teritoriju. Protama lieta, uzrāvos.

– Opā.

– Kad jau grasījies lepnī iet tālāk, viens no ķeburainākajiem Grafiti tā sacepās, ka palika man to nolādēto padeni. Krītot varēju nepamanīt savu S izriepam ārā.

– Skaidrs, tad mums ir jāatgriežas pie tās blokmājas.

– Jā, uzrīkosim mūjābeļiem riktīgu audzināšanas stundu!

Turpmākie notikumi risinājās ātri un operatīvi. Lapa un Mats piezagās pie sienas, kur joprojām zīmējās Grafiti. Paralēli viņi papētīja apkārtni – S burta nekur nebija. Viņiem paveicās – Grafiti bija iesnaudušies. Tie derdzīgi krāca. Mūsu varoņi dusošos ļoti uzmanīgi sasēja paralizējošos mezglos. Tiklīdz bija sasējuši, Lapa un Mats šos pamodināja un uzsāka lielo pratināšanu. Viņi vilka laukā informāciju ilgi un pacietīgi, bet Grafiti tikai turpināja liegties un apgalvot, ka neko nezina. Nācās pāriet pie drastiskākās metodes – acetona pudelītes un kabatlakatiņa. Grafiti pārņēma reāla panika, kad tos ieraudzīja. Visi viņu sveģeriskie izgājieni izspiedās no sienas kopā ar ķieģeļiem un sakrita uz ietves.

– Izskatās, šiem nūģiem tiešām nav nekāda sakara ar S burta pazušānu, – konstatēja Mats.

– Tātad tas S ir pazudis citur.

– Jāmeklē jauni pieturas punkti. – Mats izvilka no iekškabatas piezīmju blociņu. – Lapa, izstāstiet savu dienas maršrutu!

– Jāatzīst, pieturas punktu ir daudz. No mājām izgāju rīta agrumā, pamāju kaimiņam vienradzim Visredzim un devos uz pilsētu, apmetot nesteidzīgu līkumu gar Apakšjūras lieldagu. Pilsētā iegāju grāmatu veikalā "Zvaigzne" un relaksējos "Zvaigznes" kafejnīcā – malkoju kafiju ar eklēriem un lasīju pirms mirkļa nopirkto Ibsena jaunāko lugu...